

tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed (§ 10 f, stk. 2).

Endelig indeholder rammeafgørelsen bestemmelser om garantier, som kan kræves stillet af den anmodende medlemsstat i visse tilfælde. Det drejer sig om tilfælde, hvor arrestordren er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom, hvor arrestordren er udstedt for en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel på livstid, samt hvor arrestordren er udstedt med henblik på strafforfølgning af en statsborger eller en person med bopæl i den anmodede medlemsstat. I lighed med hvad der gælder ved de ovenfor omtalte fakultative afslagsgrunde, er det efter disse bestemmelser overladt til medlemsstaterne, dels om de vil gøre brug af disse bestemmelser, dels om de i givet fald vil udforme gennemførelsesbestemmelserne som ufravigelige eller skønsmæssige bestemmelser. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget er spørgsmålet om gennemførelse af de pågældende bestemmelser blevet overvejet nærmere. Der er i lovforslaget – med undtagelse af bestemmelsen vedrørende livstidsstraffe – valgt at gøre brug af mulighederne for at kunne kræve de omhandlede garantier i forbindelse med udlevering (jf. § 10 b, stk. 1, og § 10 g).

4. Den gældende udleveringslov indeholder ikke en udtrykkelig bestemmelse om, at udlevering ikke må ske i strid med Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser, herunder f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Disse forpligtelser gælder imidlertid fuldt ud – også uden en sådan udtrykkelig bestemmelse. Udlevering kan således f.eks. ikke ske, hvis udleveringen ville være i strid med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til en retfærdig rettergang. Rammeafgørelsen indebærer ingen ændringer af Danmarks forpligtelser til at overholde de

grundlæggende rettigheder og principper, der bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I lyset af den udtrykkelige bestemmelse i præambelen til rammeafgørelsen om forbud mod udlevering til tortur mv. foreslås en bestemmelse indsat i udleveringsloven, der præciserer, at udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (jf. de foreslåede bestemmelser i § 6, stk. 2, og § 10 h, stk. 2). Derimod er der ikke fundet grundlag for herudover udtrykkeligt at fastsætte, at udlevering ikke må finde sted, hvis udlevering ville stride mod Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser. Dette er som nævnt allerede gældende ret. En mere generelt holdt bestemmelse i loven ville ikke give yderligere vejledning, men ville derimod kunne give anledning til urigtige modsætnings slutninger i forhold anden lovgivning. Hertil kommer, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er inkorporeret i dansk ret ved lov nr. 285 af 29. april 1992.

Det tilføjes, at der herudover i udleveringsloven findes særlige bestemmelser om forbud mod udlevering til dødsstraf og forbud mod udlevering, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for politisk forfølgelse mv. Disse bestemmelser ændres ikke med lovforslaget.

5. Lovforslaget indebærer desuden ændringer af proceduren for udlevering mellem EU-medlemsstater. Ændringerne indebærer, at proceduren forenkles og effektiviseres. Samtidig opstilles i lovforslaget vejledende sagsbehandlingstider for afgørelser om udlevering til EU-medlemsstater.

6. Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale lovforslaget til Det Høje Ting.